

ÖNSÖZ

BEN KİMİM VE BU KİTABI NEDEN YAZDIM?

Türkiye Mozağının Bir Parçasıyım!

Adım, Ece Güner Toprak. Türkiye mozağını yansıtan bir aileden geliyorum. Baba tarafından büyük büyük dedelerim, kadılık gibi görevlerle Osmanlı memurları olarak Arnavutluk'a gitmişler. Baba tarafından büyük dedem, deniz kolağası yani yüzbaşıydı. Liman reislikleri yapmış, sonunda denizci olmasına rağmen Sarıkamış Harekatı'na katılmış ve şehit olmuştu. Babaannem, Mediha Güner de İşkodra'da doğmuştu. Albay olan büyükbabam Beyazıt Gün Güner, Priştina doğumlu olup, Kurtuluş Savaşı'nda Atatürk'ün emrinde Büyük Taarruz'a katılmış, vurulmuş, gazi olmuştu. İstiklal madalyası sahibiydi. Her ikisi de Balkan Savaşları sırasında, 1911'lerde, çocukken, Türkiye'ye gelmişler. Anne tarafım ise Erzurum ve Ula'dan! Anneannem Nebahat Ülkü, Erzurumlu. Bir Dadaş. Dedem, Ömer Ülkü, Ege'den, Ulalı! Dedem, Erzurum'daki hakimlik görevi sırasında, öğretmen olan anneannemle tanışmış, evlenmiş.

Genlerim Balkanlar'dan, Ege'den ve Erzurum'dan! Hepsini ayrı ayrı seviyorum. Arnavutların dimdik duruşu, sert; ama dürüst genleri ve çalışkanlığı... Egelilerin neşesi, hayat sevgisi, hoşgörüsü ve cennette yaşayan insanlara mahsus mutluluğu... Erzurumluların eşsiz temiz kalpleri, candan kucaklayışları, dertli gönüllere uzanan en hakikatli dost elleri... Hepsinden bir şeyler öğrenmeye

çalıştım. Güzel ülkemizin ne çok farklı renk ve güzellik barındırdığını gördüm, yaşadım ve içimde yaşatmaya çalıştım.

Bir Türk Kadını, Bir Cumhuriyet Kadını!

Türkiye'nin dört farklı köşesinden gelen dedelerim olsun, anneannem ve babaannem olsun, Mustafa Kemal Atatürk'ün yoluna inanmış insanlardı.

Büyükbabam, Kurtuluş Savaşı'nda gazi olmuştu. Dedem, Cumhuriyet'e inanmış olağanüstü dürüstlüğü ile tanınan bir hakimdi. Babaannem ve anneannem, Atatürk'ün onlara sağladığı nimetlerin farkında olan Cumhuriyet kadınlarıydı. Bana da hep bir Cumhuriyet kadını olmayı öğütlediler. Kendi ayakları üzerinde duran güçlü bir kadın olmamı sağladılar.

Babam, Engin Güner, 20 yıl Avrupa Konseyi'nde üst düzey bürokratlık yaptı. Daha sonra, rahmetli Turgut Özal cumhurbaşkanıyken, başdanışmanı ve en yakınlarındandı. ANAP İstanbul Milletvekiliydi. Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi Başkanvekilliği ve Türk Parlamento Heyeti Başkanlığı da yaptı. Her zaman yanımda, her zaman bana yol gösteren, tanıdığım en vatanperver insanlardan biridir, babam.

Annem, Zümrâl Güner, ODTÜ Ekonomi İstatistik mezunu. Babam gibi, o da ODTÜ'nün ilk mezunlarından. Annem, dünyaca meşhur Oxford Üniversitesi'ne doktora bursu kazanmış ender insanlardan! Kendisi ev kadını; ama müthiş bir beyin. Her zaman çalışmamı ve ülkeme faydalı olmamı öğütlemiştir, aynı zamanda iyi bir anne olmayı da ondan öğrendim.

Eşim Erdoğan Toprak tanıdığım en dürüst, en ilkeli, en sağlam karakterli, en vizyon sahibi insan! Bu kitapta yazılı tüm görüşler benim şahsi görüşlerim (ne babamı ne eşimi bağlar), ama eşimle "beyin fırtınaları" bana her zaman ilham vermiştir; bunun için de kendisine çok teşekkür ediyorum!

Ođlum Can'a ise, bu kitabı ithaf ediyorum. Benim için tabii ki, Dünyanın en iyi oğlu! Fikirleri ve hayata hümanist bakışı ile bana her gün ilham veriyor. Onun bir gün mutlu bir Türkiye'de yaşayabilmesi ümidiyle bu kitabı yazdım.

Ođlum, eşim, annem, babam, kardeşim Özgür, Yağmur, Egemen, tüm geniş ailem, bana bu yolculukta destek veren tüm dostlarım, çalışmaları ile bana destek veren tüm ekibim (özellikle Fatih Bey, Elif Hanım, Bozkurt Bey ve Karin Hanım); hepinize çok teşekkürler!

Vatan Hasretiyle Büyümüş Bir Gurbetçiyim!

Fransa'da büyüdüm. Evet, "gurbetçiydim". Gurbetçilik, vatanımdan uzak büyümek de bana kendi renklerini kattı. Ülkeme ilk defa, yaşamak için döndüğümde üniversiteyi bitirmiştım. O ana dek, 20 küsur yıl Fransa'da yaşamıştım. Türkçe okuma-yazmayı, bir yaz tatilinde kuzenlerim öğretmişlerdi!

Gurbetçi olmak "parayla" ilgili değil! Babam üst düzey bürokrattı, o yüzden konfor içinde büyüdüm; ama gurbetçi olmak bu değildi! Gurbetçi olmak, ülkeneye özlemle büyümektir! Büyüdüğün yerde bir "yabancı" olmaktır. Bu gerçeğı, ne para ne de konfor değiştiriyor. Ben, ülkeme acı bir hasretle büyüdüm. Her zaman, ne olursa olsun, ülkeme dönme hayali ile büyüdüm. Paris'in en iyi hukuk fakültesinden, 2 bin kişi arasından ilk üçe girerek, en üst takdirname derecesiyle (mention tres bien) mezun oldum. Son sınavımı verir vermez, arkama bakmadan, ilk uçağı atlayıp, hemen Türkiye'ye döndüm ve yerleştim.

Aksanımyı yadırgayanlar oluyor zaman zaman; ama bu, her gurbetçinin taşıdığı bir yara izi gibidir, hiçbir zaman silinmez. Bizim elimizde olan bir şey değil!

Avukat Olmak, Dünyanın En Muhteşem Şansı!

İstanbul Hukuk'ta fark derslerimi verip, avukat olmayı başardım, 1994'te. Avukatlığın ilk yıllarında her sabah 6'da uyanıp, önce bir-iki saat Osmanlıca-Türkçe lügat okurdum. Çünkü Türkiye'de hiç okula gitmemiştim, bırakın hukuk dilinin Osmanlıca kelimelelerini, Türkçeyi zor anlıyordum!

Çok çalıştım. Rahmetli Avukat Yiğit Okur'un yanında mesleği öğrendim. Ona ve rahmetli büyük dayım, Avukat Yaşar Elmalı'ya ve dayım, Avukat Togay Ülkü'ye çok şey borçluyum.

20 Yıllık Avukatlık Tecrübesi Bana Neler Öğretti?

Temmuz 1996'da kendi avukatlık büromu kurdum. Birkaç yıl içinde Türkiye'nin en büyük hukuk bürolarından biri haline geldi. Bugün baktığımızda, Türkiye'nin en fazla yatırım projesinde çalışmış üç-beş bürosundan biridir.

Ticaret hukukunu ilgilendiren tüm önemli alanlarda çalıştım: Büyük davalarda, yatırım projelerinin yapılandırılmasında, mevzuat çalışmalarında. Uluslararası yatırımları en fazla projelendirmiş avukatlardan biriyim. Enerji sektöründen büyük alt yapı projelerine, finansman (kredi projelerinde) veya fabrika yatırımlarından birçok büyük yatırıma, hukukçu olarak çalıştım. Reuters rakamlarına göre ülkeme, toplamda yaklaşık 10 milyar dolarlık yatırıma vesile olmuşum.

Bunları niçin mi anlatıyorum? Okuyacağınız kitap, "akademik" bir kitap değil. Ben de profesör veya doçent değilim, bir akademisyen değilim. Ekonominin içinden gelen bir avukatım.

Okuyacaklarınızın hepsi "doğru" (çünkü bu konularda yıllardır çok çalıştım); ancak bunları yazmamın sebebi akademik çalışmalara katkıda bulunmak değil:

İş hayatımdan dolayı, ülkemizin ekonomik gelişimi ve dolayısıyla halkımızın refahının artması için gerekenleri yakından yaşıyıp gördüm.

- **Uluslararası yatırımların** artması -ve dolayısıyla insanımıza iş yaratılması, insanımızın refah düzeyinin artması- için ne gerekiyor, bire bir yaşadım, biliyorum.
- **Büyük altyapı projelerinin** daha verimli bir şekilde ve Hazine'ye yük olmadan gelişmesi için ne gerekiyor, bire bir yaşadım, biliyorum.
- **Adalet sistemi aksadığında, ekonomiye etkileri** nasıl oluyor, bire bir yaşadım, biliyorum.
- **Bankalardan sağlanacak finansman olanaklarının artması ve onların maliyetlerinin ucuzlaması (faizlerin düşmesi) için ne gerekli,** bire bir yaşadım, biliyorum.
- **Avrupa'da ve ABD'de birçok müzakere masasında ve büyük tahkimde bulundum:** Avrupalı ve ABD'li şirketler ve yöneticileri ile nasıl bir diyalog başarılı oluyor, bire bir yaşadım, biliyorum. Türk, Avrupalı, ABD'li, Japon ve Ortadoğulu sayısız büyük şirketle çalıştım, danışmanlık yaptım.

Hukuk bilgilerim ve 20 küsur yıllık çalışma hayatımın bana öğrettikleriyle, tecrübelerimden yola çıkarak bu kitabı yazdım.

Yeni anayasa gelirse, ekonomimize, halkımıza etkisi ne olur biliyorum, ona göre yazıyorum ve önerilerde bulunuyorum.

Değerlerim Neler?

Kalbim solda; tüm insanlarda olduğu gibi! Çok basit bir düşünce-ye inanıyorum: İyi şartlarda doğan insanların, kötü şartlarda do-

ğan insanlara yardım etmesi gerektiğini düşünüyorum. Doğuştan itibaren her vatandaş için, mümkün oldukça **fırsat eşitliği** oluşması için hep birlikte mücadele etmek gerektiğine inanıyorum. Dinimiz de bunu öğretiyor: Dua (namaz) ve zekat, dinimizin iki temel direğidir. Kuran'da en sık tekrarlanan sorumluluklardır. Bu yüzden kalbim "solda".

Ama beynimde hem sağ hem sol bölümler var; tüm insanlarda olduğu gibi! Çözümler sadece "klasik sol" düşünceyle maalesef başarılı olamıyor, bazen istenenin tam aksi sonuçlar verebiliyor. Bu yüzden, "klasik sağ" düşünceden de gelen çözümler kullanmak şart. Özellikle **serbest girişim ve yatırımların desteklenmesi** gereğinden dolayı... Bir **denge** oluşturmak önemli.

Bu yüzden, "**merkezdeyim**"! **Klasik ve kutuplaştırıcı siyasi dogmalardan uzak, yeni bir yol çizilmesi gerektiğine inanıyorum. Ayrıca, bunun, ülkemizdeki en büyük soruna da çare olacağına inanıyorum: uzlaşi eksikliği!**

"Bugün, Türkiye'deki en büyük hastalık nedir?" diye sorsalar, bir tek kelime söyleme hakkım olsa herhalde, "Kutuplaşma!" derim. Diğer bir ifadeyle, uzlaşi eksikliği! Diğer bir ifadeyle, ortak aklın yeterince aranmaması.

Bu kitapla hedefim, ortak akıl arayışına katkıda bulunmaktır.

Bir kampın temsilcisi değilim! Bağımsız bir avukatım. Ailemde sağ ve sol gelenekten gelen insanlar var. Ben ise izah ettiğim üzere kendimi "merkezde" tanımlıyorum. Bu yüzden, bu kitap "bir kampın kitabı" değil! Ben sadece bilimsel gerçekler ve tecrübelerim temelinde yazıyorum. Ülkeme faydası olması için yazıyorum.

Değerlerimi Özetlemem Gerekirse:

- Ülkemizin iyiliği ve halkımızın kalkınması, refah içinde yaşaması için hepimize görev düştüğünü düşünüyorum.
- Çok çalışmanın bir erdem olduğuna inanıyorum.
- Dürüstlüğün her şeyin başı olduğuna inanıyorum.
- İlkeli ve topluma faydalı bir yaşam için cesaretin ve vicdanın şart olduğunu düşünüyorum. Cesaretimi ve vicdanımı, inançta buluyorum.
- Her insanın bir fark yaratabileceğine inanıyorum.

Türkiye'ye Yeni Bir Vizyon Gerek!

Bütün bunlara ilave olarak bir sebeple daha yazıyorum: Türkiye'nin bir süredir net bir vizyon konulmadan yönetildiğine inanıyorum. Rüzgarda savruluyoruz. Kanaatimce Türkiye'nin net, mantıklı BİR VİZYONA ihtiyacı var!

Son yıllardaki en önemli sorunumuz, terörün artması. Bunun yanı sıra, kişi başı milli gelir gerilemeye başladı. Halkımız fakirleşiyor. Ona karşılık, dolaylı vergiler her zamankinden yüksek. Hayat pahalılaşıyor. Büyüme yavaşladı ve üstelik cari açık yaratmayan, tüketime dayalı olmayan, sürdürülebilir bir büyüme vizyonumuz halen yok. İşsizlik artıyor. Yatırımlar azalıyor. Hukuk devleti geriliyor. Gerginlik artıyor. Bunların hiçbiri iyiye işaretler değil. **Türkiye'nin acilen, yeni, net ve ortak akılla oluşturmuş bir vizyonu ortaya koyabilmesi gerekiyor.**

Türkiye'yi tekrar "düz yola çıkarmak" esasında hiç de zor değil! Yol haritası çok da açık. Elinizdeki bu kitap aslında yeni anayasa ile ilgili olduğu için, kitabı ağırlaştırmadan, sadece bu "yol harita-

sının” ana hatlarına ilişkin düşüncelerimi kitabın son bölümünde kısaca paylaşacağım.

Bu kitap genel olarak şu soruya cevap vermek üzere yazılmıştır: “Başkanlık” (ve özellikle bu yeni anayasa teklifi) sorunlarımıza çare getirecek midir? Çare başkanlık mı?

Yoksa acaba sorunlarımıza aradığımız çare başka yerde mi? (sonuç bölümü)...

Umarım bu kitabı seversiniz. Umarım bir şeyler öğrendiğinizi hissedersiniz.

Bu kitabı severseniz, sizden bir ricam olacak! Bu kitapta öğrendiklerinizi etrafınıza anlatın, hatta tanımadığınız insanlara da! Bilgi bizi daha güçlü kılıyor. Bilgi, doğru kararları vermemizi sağlayacak tek olgudur.

Her insan bir fark yaratabilir! Siz de ülkemiz için fark yaratabilirsiniz!

**Saygılarımla,
Avukat Ece Güner Toprak
6 Şubat 2017, İstanbul**